DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 3 grudnia 1957 r. Nr 9 Poz. 51 — 57

TREŚĆ:

51

ZARZĄDZENIE nr 191 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 października 1957 r.

w sprawie funduszu dyspozycyjnego przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak FE 1/0/57)

W związku z przepisami § 3 pkt 8 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Mon. Pol nr 94, poz. 1047) oraz zarządzenia nr 379 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego (Mon. Pol. nr 104, poz. 1199) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, jak również przedsiębiorstw podległych prezydiom rad narodowych, nad którymi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje zwierzchni nadzór.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „przedsiębiorstwie", należy przez to rozumieć następujące przedsiębiorstwa:

1) budowlano-montażowe,
2) geologiczne,
3) biura projektów,
4) przemysłowe,
5) usługowe,
6) obrotu towarowego,
7) transportowe,
8) składnice nadzorowane przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia.

§ 2. Przedsiębiorstwa określone w § 1 tworzą w ramach planu kosztów administracyjno-gospodarczych fundusz dyspozycyjny i rozporządzają nim na zasadach ustalonych w zarządzeniu.

§ 3. Górna granica kwoty przeznaczonej w rocznych planach na fundusz dyspozycyjny, nie może przekraczać:

1) w Zjednoczeniu Przemysłowym Budowy Huty im. Lenina i w Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego — Nowa Huta . . . . 80.000 zł
2) w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych zatrudniających:
   powyżej 2500 pracowników . . . . 48.000 zł
   od 1000 — 2500 pracowników . . . . 36.000 „
   poniżej 1000 pracowników . . . . 18.000 „
   z tym zastrzeżeniem, że w przedsiębiorstwach budownictwa podległych prezydiom rad narodowych, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — nie więcej, niż 1.800 zł na każde 100 pracowników;
3) w Przedsiębiorstwie Geologicznym Surowców Skalnych . . . . 13.000 zł
4) w biurach projektów zatrudniających:
   a) powyżej 600 pracowników . . . . 15.000 „
   b) od 200 — 600 pracowników . . . . 10.000 „
   c) poniżej 200 pracowników . . . . 5.000 „

5) w przedsiębiorstwach przemysłowych budownictwa

zatrudniających:	przemysłu materiałów budowlanych wg nast. kategorii ich zaszeregowania w obowiązującym systemie płac:	zł
a) powyżej 1000 pracowników	kategoria I przemysłów cementowego, ceramicznego, szklarskiego, wapienniczego i gipsowega	48.000
b) od 500 — 1000 pracowników	kategoria II przemysłów wymienionych w pkt. a) oraz I kategoria — pozostałych	36.000
c) od 250 — 499 pracowników	kategoria III i IV przemysłów wymienionych w pkt. a) oraz kategoria II pozostałych	24.000
d) poniżej 250 pracowników	kategoria III i IV przemysłów pozostałych	18.000
e) poniżej 50 pracowników	kategoria V	6.000

6) w przedsiębiorstwach przemysłowych przemysłu drobnego planowanego centralnie i terenowego — 0,3% planowanego funduszu płac, lecz nie więcej niż:

a) w przedsiębiorstwach zatrudniających powyżej 500 pracowników 24.000 zł

b) w przedsiębiorstwach zatrudniających od 200 — 500 pracowników 18.000 „

c) w przedsiębiorstwach zatrudniających od 100 — 199 pracowników 9.000 „

d) w przedsiębiorstwach zatrudniających do 99 pracowników 6.000 „

7) w przedsiębiorstwach usługowych zatrudniających powyżej 1000 pracowników 24.000 „

w przedsiębiorstwach usługowych zatrudniających do — 1000 pracowników 12.000 „

w jednostkach handlowych 6.000 „

w przedsiębiorstwach eksportu budownictwa 40.000 „

§ 4. Dyrektorzy przedsiębiorstw, w skład których wchodzą jednostki działające na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, mogą wydzielać z kwoty określonej w § 3, odpowiednie limity, w ramach których kierownicy tych jednostek tworzą fundusz dyspozycyjny i rozporządzają nim zgodnie z przeznaczeniem.

§ 5. 1. Fundusz dyspozycyjny przeznacza się na:

1) wydatki związane z przyjmowaniem gości krajowych i zagranicznych (podejmowanie obiadem lub innego rodzaju przyjęciem, zakup biletów na imprezy artystyczne i sportowe, organizowanie wycieczek itp.), jak również w wyjątkowych przypadkach na urządzanie przyjęć dla pracowników własnych z okazji uroczystości jubileuszowych zakładu,

2) dary w naturze lub ofiary pieniężne z okazji doraźnych akcji społecznych o znaczeniu politycznym, kulturalno-oświatowych, sportowych (np. nagrody dla uczestników konkursów i zawodów sportowych), upominki dla żołnierzy powracających z ćwiczeń, pomoc pieniężną przy organizowaniu uroczystości lub obchodów (np. „Dzień Dziecka" itp.),

3) popularyzowanie ważnych zagadnień (np. organizowanie konkursów),

4) wydatki związane z organizowaniem na terenie przedsiębiorstwa obchodu uroczystości państwowych,

5) urządzanie skromnych posiłków w czasie narad,

6) uzasadnione potrzeby pracowników, jeżeli nie ma możliwości udzielenia im pomocy z innych funduszów.

2. Wydatki określone w ust. 1 pkt 1) — 5) mogą być pokrywane tylko z funduszu dyspozycyjnego.

§ 6. Funduszem dyspozycyjnym rozporządza dyrektor przedsiębiorstwa lub kierownik jednostki działającej na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, a w czasie jego nieobecności — osoba przez niego upoważniona.

§ 7. 1. Finansowanie z funduszu dyspozycyjnego wydatków, o których mowa w § 5, powinno być dokonane na podstawie oryginalnych dowodów. W przypadku niemożności uzyskania oryginalnych dowodów na wydatkowanie środków pieniężnych dopuszcza się zastąpienie ich dokumentami zastępczymi podpisanymi przez dyrektora przedsiębiorstwa.

2. Wydatkowanie z funduszu dyspozycyjnego w ramach przyznanego limitu wymaga każdorazowej wstępnej akceptacji dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 8. Wydatki z funduszu dyspozycyjnego księguje się w ciężar kosztów ogólnych przedsiębiorstwa, a mianowicie:

a) w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego budowlano - montażowych, geologicznych, biur projektów
— w pozycji analitycznej kosztów zarządu „pozostałe koszty",

b) w przedsiębiorstwach przemysłowych i transportowych
— w pozycji analitycznej kosztów ogólnofabrycznych lub ogólnozakładowych „pozostałe koszty administracyjno-gospodarcze",

c) w przedsiębiorstwach handlowych
— w pozycji analitycznej kosztów składnic i biur zbytu „pozostałe koszty".

§ 9. Wydatki z funduszu dyspozycyjnego w 1957 r. w przedsiębiorstwach, które dotychczas nie miały funduszu dyspozycyjnego, nie mogą przekroczyć 50% kwot określonych w § 3 i nie mogą spowodować przekroczenia zatwierdzonego planu kosztów.

§ 10. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1957 r.

2. Równocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 80 Ministra Budownictwa z dnia 20 października 1956 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu dyspozycyjnego oraz rozporządzania nim przez dyrektorów przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa,

2) zarządzenie nr 110 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 maja 1956 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu dyspozycyjnego oraz rozporządzania nim przez dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych,

3) zarządzenie nr 260 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 grudnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia postanowień zarządzenia nr 110 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 maja 1956 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu dyspozycyjnego oraz rozporządzania nim przez dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych na Przedsiębiorstwo Geologiczne Surowców Skalnych.

3. Przepisy zarządzenia Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła nr 22 z dnia 28 lutego 1957 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu dyspozycyjnego oraz rozporządzania nim przez dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłu drobnego, nie obowiązują w terenowych przedsiębiorstwach przemysłu drobnego, które podlegają nadzorowi Ministra Budownictwa i Przmysłu Materiałów Budowlanych.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

52.

ZARZĄDZENIE nr 197 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 listopada 1957 r.

w sprawie powołania Komisji Oceny Maszyn w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: ME/VI-PR/57)

Na podstawie uchwały nr 623 Prezydium Rządu z dnia 6 października 1956 r. w sprawie trybu opracowania i zatwierdzania dokumentacji technicznej, wykonania i zatwierdzania prototypów oraz dopuszczania do seryjnej produkcji nowych maszyn i urządzeń (Mon. Pol. nr 102, poz. 1181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się z dnie 10 listopada 1957 r. przy Departamencie Mechaniczno-Energetycznym Komisję Oceny Maszyn, zwaną w dalszym ciągu „Komisją".

§ 2. W skład Komisji wchodzą:

przewodniczący —
inż. Zdzisław Chodowiec — Dyr. Departamentu Mechaniczno-Energetycznego

członkowie:
inż. Stefan Hlibowicki — V-Dyr. Departamentu Inwestycji
„ Jan Pacek — V-Dyr. Departamentu Mechaniczno-Energetycznego
„ Alfred Wiślicki — Pełnomocnik dyrektora do spraw technicznych Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa
„ Bartłomiej Orman — Zastępca Dyr. Biura Projektów Konstrukcji Stalowych
„ Wacław Żukowski — Nacz. Inż. Warszawskiego Przedsiębiorstwa Remontowo-Montażowego Przemysłu Materiałów Budowlanych — Włochy
inż. Wacław Jasiński — V-Dyr. Departamentu Technologii Produkcji Materiałów Budowlanych
„ Kazimierz Zaruski — Dyr. Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Remontu Maszyn Budowlanych
„ Tadeusz Blauth — Nacz. Inż. Biura Projektowo-Konstrukcyjnego Przemysłu Materiałów Budowlanych
„ Tadeusz Siarkiewicz — Nacz. Inż. Warszawskich Zakładów Sprzętu Budowlanego
„ Tadeusz Jarosz — Gł. technolog Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych
„ Zygmunt Stasiewicz — Gł. specjalista Zarządu Techniki

sekretarz —
Wiesław Jedliński — Gł. Inż. Departamentu Mechaniczno-Energetycznego

§ 3. 1. Do zadań Komisji należy:

1) opiniowanie założeń konstrukcyjnych oraz przedstawianie wniosków o ich zatwierdzeniu,
2) opiniowanie projektu wstępnego oraz programu prób i badań i tymczasowych warunków odbioru prototypu, jeżeli przy zatwierdzaniu założeń tak zostało ustalone,
3) nadzór i kontrola w próbach i badaniach prototypu,
4) opiniowanie wniosków, dotyczących zatwierdzania prototypów i dopuszczania ich do produkcji seryjnej.

2. Za zgodą Ministra Komisja może opiniować lub opracowywać inne zadania związane z maszynami budowlanymi i podstawowymi agregatami do produkcji materiałów budowlanych.

3. Komisja działa na zasadach określonych w § 25 powołanej we wstępie uchwały nr 623/56 Prezydium Rządu.

§ 4. Przewodniczący Komisji jest uprawniony do zlecania opracowania koreferatów, ekspertyz, prób, badań i oceny oraz powoływania rzeczoznawców.

§ 5. Nowopowołana Komisja przejmie do dalszego prowadzenia sprawy działającej dotychczas Komisji Maszyn Budowlanych.

§ 6. Za posiedzenia Komisji odbyte w godzinach pozasłużbowych, zgodnie z § 5 ust. 3, 4 i 5 uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania Komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Mon. Pol nr A. 30, poz. 442), ustala się następujące stawki wynagrodzenia:

przewodniczący — 57 zł
członkowie i sekretarz — 38 zł.

§ 7. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1957 r.

2. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 136 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 sierpnia 1955 r. w sprawie powołania i trybu działania Komisji Oceny Maszyn (Dz. Urz. MBMiO nr 15, poz. 114),
2) zarządzenie nr 1 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 stycznia 1956 r. w sprawie uzupełnienia trybu działania Komisji Oceny Maszyn (Dz. Urz. MBMiO nr 1, poz. 1),
3) zarządzenie nr 73 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 29 marca 1956 r. zmieniające zarządzenie nr 136 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia

4 sierpnia 1955 r. w sprawie powołania trybu działania Komisji Oceny Maszyn (Dz. Urz. MBMiO nr 7, poz. 48),

4) polecenie służbowe nr 4 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 16 stycznia 1956 r. w sprawie powołania Komisji Maszyn Budowlanych.

MINISTER
wz. **F. Topolski**

53.

ZARZĄDZENIE nr 199 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 sierpnia 1957 r.

w sprawie powołania Resortowej Komisji Rozjemczej.

(Znak: OR1 — 0/30)

W wykonaniu uchwały nr 279/57 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie rozstrzygania przez komisje rozjemcze sporów pomiędzy radami robotniczymi, a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw państwowych (Mon. Pol. nr 65, poz. 398) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się Resortową Komisję Rozjemczą zwaną w dalszym ciągu „Komisją Rozjemczą".

2. Komisja Rozjemcza podlega bezpośrednio Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. 1. Do zakresu działania Komisji Rozjemczej należy rozpatrywanie i rozstrzyganie sporów pomiędzy radą robotniczą a jednostką nadrzędną przedsiębiorstwa, w przedmiocie i trybie określonym w cytowanej na wstępie uchwale.

2. Komisja Rozjemcza swoim zakresem działania obejmuje zarówno przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, jak i przedsiębiorstwa podległe prezydiom rad narodowych, nad którymi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje zwierzchni nadzór.

§ 3. 1. Komisja Rozjemcza składa się z Prezesa oraz superarbitrów powołanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z zarządami głównymi zainteresowanych związków zawodowych.

2. W skład zespołów orzekających Komisji Rozjemczej wchodzą arbitrzy wyznaczeni przez strony.

3. Czynności administracyjno-kancelaryjne Komisji Rozjemczej prowadzi sekretariat Komisji Rozjemczej.

§ 4. 1. Komisja Rozjemcza orzeka w zespołach składających się z:

1) dwóch arbitrów, wyznaczonych po jednym przez każdą ze stron, oraz
2) superarbitra wyznaczonego z listy superarbitrów zgodnie przez strony, a w razie braku ich zgody przez Prezesa Komisji Rozjemczej.

2. Dla strony, która nie wyznaczyła arbitra we wniosku lub terminie wskazanym przez Prezesa Komisji Rozjemczej arbitra wyznacza Prezes Komisji.

3. W przypadku, ustalonej przez Prezesa Komisji Rozjemczej, konieczności rozpatrzenia sprawy w zwiększonym zespole oraz w przypadku uchylenia orzeczenia przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub prezydium rady narodowej — spory rozpatrywane są w zespołach orzekających zwiększonych o dwóch arbitrów wyznaczonych z listy superarbitrów zgodnie przez strony, a w razie braku ich zgody przez Prezesa Komisji Rozjemczej.

§ 5. Szczegółowy tryb postępowania w zakresie rozstrzygania sporów przez Komisję Rozjemczą określi regulamin Komisji Rozjemczej ustalony odrębnie przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 6. Członkowie zespołu orzekającego otrzymują za udział w posiedzeniach Komisji Rozjemczej wynagrodzenie w wysokości: przewodniczący zespołu zł 57, członkowie zł 38 oraz diety i zwrot kosztów podróży według przepisów obowiązujących pracowników państwowych. Protokólant za udział w posiedzeniu Komisji Rozjemczej, odbytym w godzinach pozasłużbowych, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości zł 19.

§ 7. Wszysktie komórki organizacyjne Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są, na wniosek Prezesa Komisji Rozjemczej, udzielać fachowych opinii w sprawie przedmiotu sporu.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1957 r.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą § 7 okólnika nr 8 Ministra Budownictwa z dnia 12 lutego 1957 r. w sprawie trybu postępowania w sprawach podejmowania przez przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa eksperymentów ekonomicznych oraz rozpatrywania odwołań od decyzji jednostek nadrzędnych w przypadku wstrzymania przez dyrektora przedsiębiorstwa wykonania uchwały rady robotniczej.

MINISTER
wz. **St. Farjaszewski**

54.

ZARZĄDZENIE nr 203 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 listopada 1957 r.

w sprawie unieważnienia normy resortowej.

(Znak: TE-11/1/2/57)

Na podstawie art. 12 pkt 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Unieważnia się normę resortową RN-57/MB-0376 „Kafary z młotem spalinowym".

§ 2. Jednocześnie uchyla się przepis § 1 pkt 22 zarządzenia nr 16 z dnia 3 maja 1957 r. w sprawie ustanowienia norm resortowych (Dz. U. MB i PMB nr 1, poz. 1).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 roku.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

55.

OKÓLNIK nr 27 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 27 listopada 1957 r.

w sprawie rozliczeń z tytułu odsprzedaży materiałów budowlanych pomiędzy przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, podległymi i nadzorowanymi przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: DFE/BS/8/57)

W celu ujednolicenia podstaw rozliczeń z tytułu odsprzedaży materiałów budowlanych pomiędzy przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, podległymi i nadzorowanymi przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanymi dalej „przedsiębiorstwami", poleca się, co następuje:

§ 1. W przypadkach konieczności odsprzedaży materiałów budowlanych pomiędzy przedsiębiorstwami, rozliczenia z tego tytułu powinny być dokonywane przy uwzględnieniu:

1) obowiązujących cen i warunków sprzedaży w branżowych cennikach materiałów;
2) obowiązujących taryf przewozowych;
3) obowiązujących dodatków procentowych do ceny zakupu z tytułu kosztów zaopatrzenia i składowania.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa umawiające się o sprzedażkupno materiałów budowlanych powinny ustalić:

1) cenę odsprzedawanego materiału na podstawie obowiązujących cenników zbytu, przyjmując rodzaj ceny, według której odsprzedający nabył materiał (np. cena detaliczna itp.). Ceny na materiały niepełno-wartościowe powinny być ustalone zgodnie z postanowieniami uchwały nr 302 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie cen na przedmioty niepełno-wartościowe nabywane lub zbywane przez jednostki państwowe (Mon. Pol. nr 65, poz. 399);
2) miejsce przekazania nabywcy materiałów oraz warunki na jakich strony ponoszą koszty transportu, obliczone według obowiązujących taryf przewozowych, przy uwzględnieniu uzgodnionej odległości transportu;
3) wysokość narzutu z tytułu kosztów zaopatrzenia i składowania na podstawie dodatków procentowych do ceny zakupu, ustalonych w obowiązujących normach kosztorysowych. Zgodnie z obowiązującą obecnie instrukcją o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych na podstawie Katalogów Scalonych Norm Kosztorysowych oraz cenników montażu maszyn i urządzeń (część A, rozdz. 3, ust. 2, pkt 5), lit. c) dodatki procentowe do ceny zakupu kształtują się następująco:
   a) dla materiałów budowlanych i sanitarno-technicznych — 3%,
   b) dla konstrukcji stalowych — 1%.

2. Koszty zaopatrzenia i składowania oraz koszty transportu, jakie poniósł odsprzedający w związku z nabyciem odsprzedawanych materiałów, mogą być poniesione w całości przez jedną ze stron lub częściowo przez obie strony, według ustaleń umownych.

§ 3. Postanowienia § 2 nie mają zastosowania przy odsprzedaży wyrobów gotowych i materiałów nabywanych za pośrednictwem jednostek handlowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia §§ 70 i 71 instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 90 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 31 sierpnia 1955 r. w sprawie zaopatrzenia materiałowego.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

56.

PISMO OKÓLNE nr 35 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 12 listopada 1957 r.

w sprawie zaopatrywania w formularze specjalne.

(Znak: ZA-Og-O-4)

W związku z przejęciem z dniem 1 stycznia 1958 r. przez Centralę Wydawniczą Druków czynności związanych z zaopatrywaniem jednostek resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w formularze specjalne (resortowe), Centralny Zarząd Zaopatrzenia ustala, co następuje:

1. Jednostki resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych powinny przy zamawianiu formularzy specjalnych przestrzegać „Wytyczne w sprawie sposobu zamawiania formularzy specjalnych", uzgodnione z Centralą Wydawniczą Druków oraz z Instytutem Organizacji i Mechanizacji Budownictwa, stanowiące załącznik do pisma okólnego.

2. Centralny Zarząd Zaopatrzenia nie będzie pośredniczył w zamawianiu formularzy specjalnych na rok 1958 i lata następne. Zapotrzebowania złożone do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia przed wydaniem niniejszego pisma okólnego będą przez Centralny Zarząd przekazane do Centrali Wydawniczej Druków.

3. Zamówienia na I kwartał 1958 r. należy przesłać do Centrali Wydawniczej Druków w terminie do dnia 30 listopada 1957 r.

DYREKTOR
Piotr Sałapa

Załącznik do pisma okólnego nr 35 — CZZ
z dnia 12 listopada 1957 r.

WYTYCZNE

w sprawie sposobu zamawiania formularzy specjalnych.

Zaopatrzenie jednostek resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w formularze specjalne od dnia 1 stycznia 1958 r. przejmuje Centrala Wydawnicza Druków (CWD). W związku z tym ustala się następujący spsób zamawiania formularzy specjalnych:

1. Wszystkie jednostki resortu przesyłają zamówienia na druki specjalne bezpośrednio do Bazy Towarowej CWD, przy czym dla jednostek byłego Ministerstwa Budownictwa właściwą jest Baza Towarowa CWD w Warszawie, ul. Be-

ma 60, zaś dla jednostek byłego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych — Baza Towarowa CWD w Krakowie, ul. Rynek Gł. 17.

2. Zam:wienia należy składać na okres jednego kwartału. Wyjątek stanowią druki dla księgowości rejestrowej (Bp/7/14 do Bp/7/62) oraz druki specjalne o małym nakładzie, które należy zamawiać na okresy półroczne, co wpływa na obniżenie kosztów produkcji i dostawy formularzy.

Terminy składania zamówień są następujące:

na I kwartał — do dnia 30 listopada
na II kwartał — do dnia 28 lutego
na III kwartał — do dnia 31 maja
na IV kwartał — do dnia 31 sierpnia.

3. Zamówienia powinny zawierać:

1) dokładną nazwę jednostki zamawiającej, jej adres wysyłkowy,
2) warunki płatności (nazwę banku i konto bankowe zamawiającego),
3) podpisy: kierownika jednostki oraz głównego księgowego.

Zamówienia nie posiadające powyższych danych lub nie podpisane będą zwracane jednostce zamawiającej do uzupełnienia.

4. Zamówienia na druki nieujednolicone, tj. nie posiadające symbolu nadanego przez resort, muszą zawierać bliższe szczegóły dotyczące wykonania formularzy, a więc: dane dotyczące gatunku papieru, jego gramatury, klasy a przy blokach również sposobu wykonania, np.: szyte, klejone itp. Do zamówień tych należy jednocześnie załączyć po 2 wzory druków nieujednoliconych. W odniesieniu do druków ujednoliconych, a więc posiadających symbole, przesyłanie wzorów druków jest zbędne. W tym przypadku wystarczy podanie obok nazwy danego druku również jego symbolu. Symbol zaczyna się od liter Bp, łamanych przez numer jednej z 10 grup, do której zalicza się dany druk (np. 01 — formularze planistyczne, 02 — formularze statystyczno-sprawozdawcze, 03 — formularze obrotu towarowego, 04 — formularze produkcyjno-eksploatacyjne, 05 — formularze pomocniczo-produkcyjne, 06 — formularze transportu, 07 — formularze obrotu pieniężnego i księgowości, 08 — formularze płac, zatrudnienia i socjalne, 09 — formularze osobowe, 10 — formularze ogólno-administracyjne), a zakończony jest numerem kolejnym druku w danej grupie (Bp/3/11 oznacza „Zestawienie przesłanych dowodów magazynowych").

5. Akcja ujednolicenia druków stosowanych w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych należy do kompetencji Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa. W związku z tym wzory druków dotychczas nieujednoliconych lub projektowanych należy przesyłać do IOMB, Pracownia Racjonalizacji i Opiniowania Druków, Warszawa, ul. Wawelska 2 — w celu zaopiniowania. Każdy wniosek powinien zawierać uzasadnienie celowości stosowania danego druku.

6. Centrala Wydawnicza Druków wykonywać będzie w zasadzie zamówienia na formularze ujednolicone oraz zatwierdzone przez IOMB. Wyjątek od tej zasady stanowić będą zamówienia jednostek byłego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych. Jednostki te do czasu ujednolicenia druków zamawiać mogą wszystkie dotychczas stosowane przez siebie formularze.

7. Tryb zaopatrzenia w formularze powszechnego użytku (Cennik nr 92-Z CWD) nie ulega żadnej zmianie i wszystkie jednostki organizacyjne resortu kierują zamówienia bezpośrednio do najbliższej Bazy Towarowej CWD.

57.

PISMO OKÓLNE nr 37 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 14 listopada 1957 r.

w sprawie właściwego prowadzenia zagadnień dotyczących kwater i hoteli robotniczych.

(Znak: ZP/1/57)

Zmiany zasad zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi oraz rozszerzenie uprawnień przedsiębiorstw wywołały pewne nieporozumienia co do zakresu odpowiedzialności, a pośrednio spowodowały niewłaściwe ustosunkowanie się niektórych jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do całokształtu spraw, związanych z zagadnieniem hoteli robotniczych i kwater.

W szczególności wiele zastrzeżeń budzi sprawa zapewnienia mieszkańcom kwater i hoteli robotniczych, właściwych warunków socjalno-bytowych i kulturalnych.

Z napływających do Ministerstwa Budownictwa i PMB Departament Zatrudnienia i Płac — skarg i zażaleń oraz z materiałów uzyskanych przez poszczególne okręgi Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, z narad z przedstawicielami przedsiębiorstw w sprawach warunków socjalno-bytowych w hotelach robotniczych (np. na Plenum Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w Katowicach, Łodzi, Lublinie i Szczecinie), jak również z lustracji przeprowadzonych w niektórych hotelach, wynika, że niektóre przedsiębiorstwa nie zrozumiały swojej roli w nowym układzie organizacyjnym i nie wykonują podstawowych obowiązków, jak np. przygotowania hoteli robotniczych do warunków zimowych lub umożliwienia robotnikom wyżywienia po przystępnej cenie.

W związku z powyższym Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyjaśnia, co następuje:

1) Za prowadzenie spraw związanych z utrzymywaniem hoteli robotniczych i kwater, a w szczególności za zapewnienie pracownikom zamieszkałym w hotelach robotniczych odpowiednich warunków socjalno-bytowych i kulturalnych oraz właściwego wyżywienia odpowiedzialne są przedsiębiorstwa prowadzące hotele robotnicze. Przedsiębiorstwa te powinny jak najściślej przestrzegać obowiązki wynikające z przepisów ogólnych i zarządzeń szczegółowych. Wykaz aktualnie obowiązujących przepisów stanowi załącznik do pisma okólnego.
2) Zarządy (centralne zarządy) powinny zwracać uwagę nadzorowanym przedsiębiorstwom na konieczności utrzymywania hoteli robotniczych i kwater w należytym stanie, zapewnienia mieszkańcom hoteli robotniczych właściwych warunków socjalno-bytowych i kulturalnych oraz możliwości taniego i wystarczającego wyżywienia. Sprawa ta jest jednym z ważniejszych czynników wpływających na zmniejszenie płynności kadr. Zarządy (centralne zarządy) powinny ponadto zwracać uwagę, czy w przedsiębiorstwach odczuwających brak siły roboczej lub wykazujących dużą płynność kadr — zagadnienie hoteli robotniczych jest postawione na właściwym poziomie.

3) Departament Zatrudnienia i Płac zajmuje się w obecnym układzie organizacyjnym w zakresie zagadnień dotyczących hoteli robotniczych — tylko sprawami normatywnymi oraz niektórymi sprawami, wynikającymi ze zgłaszanych skarg i zażaleń. Bezpośrednie prowadzenie wszelkich spraw, związanych z utrzymywaniem hoteli i kwater robotniczych, należy do zainteresowanych przedsiębiorstw.

4) Organ związków zawodowych oraz odpowiednie komórki rad narodowych kontrolują stan kwater i hoteli robotniczych. W przypadkach stwierdzenia niedociągnięć — po bezskutecznej interwencji w przedsiębiorstwach — organa te będą stawiały do właściwych władz wnioski o ukaranie osób odpowiedzialnych za stan kwater i hoteli, jak również wnioski o ewentualne zamknięcie hoteli lub kwater.

5) Zwraca się uwagę dyrektorów przedsiębiorstw na konieczność zainteresowania się sprawami hoteli robotniczych i kwater oraz nawiązania w tym zakresie ścisłej współpracy z instancjami związkowymi i radami robotniczymi.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

Załącznik do pisma okólnego nr 37 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 listopada 1957 r.

WYKAZ

aktualnie obowiązujących przepisów dotyczących zagadnień kwater i hoteli robotniczych:

1. zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 maja 1951 r. w sprawie norm powierzchni użytkowej i wyposażenia wewnętrznego oraz zasad i warunków użytkowania hoteli robotniczych dla zatrudnionych w przemyśle i budownictwie (Mon. Pol. nr A-52, poz. 688);
2. zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 maja 1957 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych (Mon. Pol. nr 37, poz. 242);
3. zarządzenie nr 129 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 lipca 1955 r. w sprawie jednolitych norm wyposażenia hoteli robotniczych (Dz. Urz. MBMiO nr 13, poz. 11);
4. zarządzenie nr 43 Ministra Budownictwa z dnia 29 września 1956 r. w sprawie zmian w organizacji i działalności oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Dz. Urz. MB nr 2, poz. 30);
5. zarządzenie nr 94 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 lipca 1957 r. w sprawie uprawnień do korzystania z pomieszczeń w hotelach robotniczych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz opłat za korzystanie z tych hoteli (Dz. Urz. MBiPMB nr 2, poz. 11);
6. okólnik nr 52 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 grudnia 1951 r. w sprawie przygotowania kwater robotniczych na okres zimowy (Dz. Urz. MBMiO nr 16, poz. 156);
7. okólnik nr 25 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 13 czerwca 1953 r. w sprawie zgłaszania hoteli robotniczych w wojewódzkich komisjach kontroli kwater przy prezydiach WRN (Dz. Urz. MBMiO nr 10, poz. 114);
8. okólnik nr 39 wraz z instrukcją Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 czerwca 1954 r. w sprawie zabezpieczenia właściwych warunków bytowo-socjalnych oraz przygotowania hoteli robotniczych do warunków zimowych (Biul. MBPrzem. nr 15/60, poz. 93);
9. pismo okólne nr 4 wraz z instrukcjami Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 stycznia 1955 r. w sprawie prowadzenia hoteli robotniczych i domów młodego robotnika (z wyjątkiem §§ 32, 33 i 34, które straciły moc obowiązującą z dniem 1 sierpnia 1957 r. na podstawie § 10, ust. 2, pkt 4 zarządzenia nr 94 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 lipca 1957 r. w sprawie uprawnień do korzystania z pomieszczeń w hotelach robotniczych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz opłat za korzystanie z tych hoteli).

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 55 z 9.XI.57 r. **poz. 272** rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 12.X.57 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 16 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu zaliczania niektórych okresów do okresów zatrudnienia.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 82 z 23.X.57 r. **poz. 494** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 27.IX.57 r. w sprawie wykazów elementów budowli (elementów scalonych) dla celów kosztorysowania i rozliczeń za roboty budowlano-montażowe;

poz. 495 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 30.IX.57 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych.

W nr 83 z 26.X.57 r. **poz. 498** zarządzenie Ministra Finansów z 9.X.57 r. w sprawie ustalenia jednolitego wzoru faktury za dokumentację projektowo-kosztorysową wykonaną przez państwowe biura projektów;

poz. 499 zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z 30.IX.57 r. zmieniające zarządzenie z 29.XI.54 r. w sprawie obliczania zużycia węgla i koksu do ogrzewania budynków mieszkalnych, biurowych i użyteczności publicznej;

poz. 504 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 19.X.57 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych;

W Nr 86 z 13.XI.57 r. **poz. 517** zarządzenie Ministra Finansów z 15.X.57 r. w sprawie zasad przechowywania akt księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 163

z 26.IX.57 r. Znak: ZP/57 w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych w zakładach wapienniczych, gipsowych i kredowych.

Zarządzenie Ministra nr 172

z 2.X.57 r. Znak: OR4-500 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Piskie Zakłady Wapienno-Piaskowe w Budowie.

Zarządzenie Ministra nr 173

z 2.X.57 r. Znak: 0R4-500 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Żytkowickie Zakłady Wapienno-Piaskowe w Budowie.

Zarządzenie Ministra nr 174

z 2.X.57 r. Znak: 0R4-500 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Łęknickie Zakłady Wapienno-Piaskowe w Budowie.

Zarządzenie Ministra nr 176

z 12.X.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie przekazania Warsztatów Remontowych Sprzętu Budowlanego Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego Warszawa-Śródmieście.

Zarządzenie Ministra nr 177

z 12.X.57 r. Znak: GM/Pr-3-A-27/57) w sprawie objęcia przedsiębiorstwa: katowicka fabryka kafli G. Lissy i S-ka — Katowice, ul. Warszawska 55.

Zarządzenie Ministra nr 178

z 14.X.57 r. Znak: GM/Pr-3-A-21/57 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa: Cegielnia Schneider — Górna Wrończa, pow. Góra Śląska.

Zarządzenie Ministra nr 179

z 12.X.57 r. Znak: OR4-500 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Gorlickie Zakłady Przędzy Szklanej w Budowie.

Zarządzenie Ministra nr 181

z 14.X.57 r. Znak: ZP8/K/3301/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Wojskowego nr 26 w Lublinie.

Zarządzenie Ministra nr 183

z 17.X.57 r. Znak: OR-500 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Ceramiki Budowlanej „Rumaki" w Budowie.

Zarządzenie Ministra nr 184

z 17.X.57 r. Znak: ZP8/K/3303/57 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Wilków" położonego w powiecie Opole.

Zarządzenie Ministra nr 185

z 22.X.57 r. Znak: GM/Pr-3-A-70/57 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa Cegielnia Parowa „Zduny" pow. Krotoszyn.

Zarządzenie Ministra nr 186

z 22.X.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Kaliskie Przedsiębiorstwo Budowlane".

Zarządzenie Ministra nr 189

z 26.X.57 r. Znak: OR4-316/140/57 w sprawie utworzenia w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Centralnego Zarządu Maszyn i Urządzeń.

Polecenie służbowe Ministra nr 28

z 12.XI.57 r. Znak: OR/57 w sprawie powołania zespołu do opracowania projektów aktów normatywnych, dotyczących zmian organizacyjno-ekonomicznych w budownictwie.

Pismo okólne Ministerstwa nr 33

z 25.X.57 r. Znak: ME-III-Ka-200/57 w sprawie obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych.

Pismo okólne Ministerstwa nr 34

z 7.XI.57 r. Znak: ZP/3/17 w sprawie określenia terminów wypłat premii w biurach projektowych.

Pismo okólne Ministerstwa nr 35

z 12.XI.57 r. Znak: ZA-Og-O-4/57 w sprawie zaopatrywania w formularze specjalne.

Pismo okólne Ministerstwa nr 36

z 13.XI.57 r. Znak: ZP/3/57 w sprawie obliczania wynagrodzenia za czas płatnego zwolnienia z pracy pracowników zatrudnionych w biurach projektów.

SPROSTOWANIA

W nr 3 Dziennika Urzędowego MBiPMB w poz. 20 w zarządzeniu nr 106 w § 1 zamiast cyfry i wyrazów „0.1‰ (jeden promille)" powinna być cyfra i wyrazy „1‰ (jeden promille)".

W nr 6 Dziennika Urzędowego MBiPMB poz. 40 w piśmie okólnym nr 26 w § 2 ust. 3 powinien brzmieć:

„3. Wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego materiałów budowlanych sporządzają zbiorcze kwartalne sprawozdania finansowe, łącząc kwartalne sprawozdania nadzorowanych jednostek i przesyłają je do Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów. Budowlanych oraz do instytucji wymienionych w rozdzielniku ustalonym w §§ 3 i 4 instrukcji 2F Ministerstwa Przemysłu Drobnego i Rzemiosła oraz Ministra Finansów".

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5
Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 556

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 36,—. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny nr 1529-91-867 cz. 6 Dz. 5 Rozdz. 19".

Cena zł 2,—

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Druk. LSW. Zam. 1194c z dnia 4.XII.57 r. Nakł. 6.500 egz. B-13